

ZÁKON O SPOTŘEBNÍCH DANÍCH

zákon č. 353/2003 Sb. ze dne 26. září 2003

Ve znění:

zákona č. 479/2003 Sb., č. 237/2004 Sb., č. 313/2004 Sb., č. 558/2004 Sb., č. 693/2004 Sb., č. 179/2005 Sb., č. 217/2005 Sb., č. 377/2005 Sb., č. 379/2005 Sb., č. 545/2005 Sb., č. 310/2006 Sb., č. 575/2006 Sb., č. 261/2007 Sb., č. 270/2007 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 37/2008 Sb., č. 124/2008 Sb., č. 245/2008 Sb., č. 309/2008 Sb., č. 87/2009 Sb., č. 281/2009 Sb., č. 292/2009 Sb., č. 362/2009 Sb., č. 59/2010 Sb., č. 95/2011 Sb., č. 221/2011 Sb., č. 420/2011 Sb., č. 457/2011 Sb., č. 458/2011 Sb., č. 18/2012 Sb., č. 407/2012 Sb., č. 500/2012 Sb., č. 308/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 201/2014 Sb., č. 331/2014 Sb., č. 157/2015 Sb., č. 315/2015 Sb., č. 382/2015 Sb., č. 243/2016 Sb., č. 188/2016 Sb., č. 453/2016 Sb., č. 65/2017 Sb., č. 183/2017 Sb., č. 4/2019 Sb., č. 80/2019 Sb., č. 364/2019 Sb., č. 229/2020 Sb., č. 584/2020 Sb., č. 609/2020 Sb., č. 93/2022 Sb., č. 131/2022 Sb., č. 179/2022 Sb., č. 286/2022 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) podmínky zdanění vybraných výrobků, zahříváných tabákových výrobků a surového tabáku spotřebními daněmi,**
- b) způsob značení a prodeje tabákových výrobků,**
- c) způsob barvení a značkování vybraných minerálních olejů,**
- d) způsob značkování některých dalších minerálních olejů,**
- e) sledování nakládání se zvláštními minerálními oleji a**
- f) nakládání se surovým tabákem.**

(2) Vybranými výrobky se pro účely spotřebních daní rozumí

- a) minerální oleje,**
- b) líh,**
- c) pivo,**
- d) víno a meziprodukty,**
- e) tabákové výrobky, které jsou předmětem daně z tabákových výrobků.**

(3) Spotřebními daněmi jsou

- a) daň z minerálních olejů,
- b) daň z lihu,
- c) daň z piva,
- d) daň z vína a meziproductů,
- e) daň z tabákových výrobků,
- f) daň ze zahříváných tabákových výrobků a
- g) daň ze surového tabáku.

(4) Orgány Celní správy České republiky vykonávají

- a) správu spotřebních daní; správu spotřebních daní při dovozu nebo neoprávněném vstupu vybraných výrobků vykonávají podle právních předpisů upravujících správu cla,
- b) další působnosti podle tohoto zákona související s vybranými výrobky a se surovým tabákem; při jejich výkonu postupují podle daňového řádu s výjimkou řízení o přestupcích.

(5) Na vybrané výrobky, které nemají celní status zboží Unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví celní kodex Unie⁷²⁾ (dále jen „celní kodex“), se nevztahují ustanovení upravující režim podmíněného osvobození od daně, volný daňový oběh a zaslání.

¹⁾ Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků.

Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje.

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění, a směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění.

Směrnice Rady (EU) 2020/1151 ze dne 29. července 2020, kterou se mění směrnice 92/83/EHS o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

⁷²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, v platném znění.

K § 1

Tento paragraf vymezuje obecně jednotlivé výrobky, které podléhají spotřebním daním, a v návaznosti na to i jednotlivé spotřební daně. Vybrané výrobky zde uvedené jsou podrobně vymezeny v části třetí zákona, minerální oleje v § 45, líh v § 67, pivo v § 81, víno a meziproducty v § 93 a tabákové výrobky v § 101.

K podstatě spotřební daně se vyjádřil NSS:

Podstatou či principem spotřební daně je zatížení vybraných výrobků touto daní, a to z důvodu nepřímé regulace jejich spotřeby. Vybranými výrobky jsou výrobky alkoholické

(lív, víno, pivo), tabákové a dále minerální oleje. Jiné, než nyní vyjmenované výrobky, nelze této dani podrobit; zákon pro ně zavedl shrnující výraz vybrané výrobky.

Spotřební daně jsou daněmi nepřímými a daňovými poplatníky jsou všichni ti, kteří výrobky zatížené touto daní nakupují. Podstatné však je, že osoby, které dan do státního rozpočtu odvádějí, a to pod svoji majetkovou odpovědností, jsou plátcí této daně. Je to tedy obdobná platební povinnost, jaká existuje pro plátce daně z příjmů ze závislé činnosti, který je povinen srazit a odvést dan z příjmů ze závislé činnosti za příjemce těchto příjmů. Spotřební daně jsou odváděny jednorázově a dan je stanovena částkou za jednotku množství jednotlivých výrobků.

Protože předmětem spotřební daně jsou věci určené druhově, tak jedním z důvodů, proč zákon o spotřebních daních klade zvláštní požadavky na vedení přesné dokumentace, je právě to, aby bylo možné jednoznačně posoudit, zda byla spotřební dan za konkrétní množství vybraných výrobků řádně uhrazena. (*NSS I Afs 81/2009-68*)

K odst. 1 až 3

Novelou účinnou k 1. lednu 2015 byly v nové části sedmé zákona vymezeny takzvané „zvláštní minerální oleje“. Jedná se o minerální oleje, které jsou primárně určeny pro jiný účel než pohon motorů, ale které jsou často nelegálně přimíchávány do nafty a používány pro pohon motorů. S cílem zajistit lepší možnosti sledování těchto zvláštních minerálních olejů je osobám nakládajícím se zvláštními minerálními oleji stanovena povinnost oznamovat správci daně skutečnosti o nakládání s těmito oleji. Jedná se primárně o nabytí, prodej nebo jiný převod zvláštního minerálního oleje jiné osobě (viz komentář k § 134w až 134zg). V návaznosti na tuto novou část sedmou bylo do komentovaného ustanovení doplněno i sledování nakládání s minerálními oleji.

Novela účinná k 1. červenci 2015 zavedla novou spotřební dan, a to **dan ze surového tabáku**. Surový tabák spolu se zahřívávanými tabákovými výrobky (viz níže) není na rozdíl od ostatních komodit, které v současné době podléhají spotřební dani, vybraným výrobkem, resp. není zahrnut pod pojem „vybrané výrobky“, což znamená, že veškeré paragrafy zákona odkazující se na vybrané výrobky se na surový tabák nevztahují. Uplatnění daně ze surového tabáku je vymezeno v § 131a až 131g.

Novela účinná od 1. dubna 2019 zavedla novou spotřební **dan na zahřívání tabákové výrobky**, které do 31. března 2019 nepodléhaly spotřební dani, jelikož tyto výrobky nelze zařadit do stávajících kategorií tabákových výrobků. Uplatnění daně ze zahřívání tabákových výrobků je vymezeno v § 130 až 130g.

Vedle vymezení vybraných výrobků upravuje zákon rovněž způsob značení a prodeje tabákových výrobků a způsob značení a barvení některých minerálních olejů. Legislativní úprava značkování a barvení vybraných minerálních olejů (viz komentář k § 134a až 134k) byla do zákona převzata ze zák. o barvení a značkování některých uhlovodíkových paliv a maziv novelou zákona č. 575/2006 Sb., která nabyla účinnosti k 1. lednu 2007. Současně bylo do zákona zavedeno nově i značkování některých dalších minerálních olejů (viz komentář k § 134l až 134v).

NSS se ve svém rozsudku č. j. 2 Afs 8/2020-99 NSS konstatoval, že český zákonodárce nepřesně transponoval relevantní ustanovení směrnice o spotřebních daních a směrnice o sledování výrobků do zákona o spotřebních daních ve vztahu k vymezení lihu jako vybraného výrobku:

[24] Zmatky při aplikaci české právní úpravy spotřební daně ze strany žalovaného i krajského soudu pak dle Nejvyššího správního soudu vznikly právě pro způsob, jakým český zákonodárce transponoval relevantní ustanovení směrnice o spotřebních daních a směrnice o sledování výrobků do zákona o spotřebních daních. Podle zákona o spotřebních daních je totiž předmětem právní úpravy zdanění vybraných výrobků spotřební daní (§ 1 odst. 1), přičemž vybraným výrobkem je i líh [§ 1 odst. 1 písm. b)]. Ne každý líh podle zákona o spotřebních daních je předmětem spotřební daně. Tím je pouze líh, který je obsažen ve výrobcích v určitém obsahu (§ 67 odst. 1 a 2). V zákoně o spotřebních daních je však uvedena povinnost všechny vybrané výrobky, které byly v jiném členském státě propuštěny do volného daňového oběhu a jsou dopravovány na daňové území České republiky, opatřit zjednodušeným průvodním dokladem [§ 30 odst. 1], a to i přesto, že, jak již bylo řečeno, ne všechny vybrané výrobky jsou předmětem spotřební daně. Takový výklad české legislativy by však podle Nejvyššího správního soudu vytvářel rozpor mezi evropskou sekundární legislativou a českou transpoziční legislativou, který by ve svém výsledku mohl být způsobilý nepřipustně omezit volný pohyb zboží mezi členskými státy. I na výrobky, u nichž s tím evropská legislativa nepočítá, by totiž česká právní úprava zaváděla povinnost přepravovat zboží se zjednodušeným průvodním dokladem.

K odst. 4

V souladu s odst. 4 komentovaného paragrafu jsou správci daně orgány Celní správy České republiky. Při určení místně příslušného celního orgánu je nutno vycházet z ustanovení daňového řádu. V mnoha případech se správa daně „účastní“ v pozici správce daně celní úřad, místně příslušný například daňovému skladu, ve kterém začíná přeprava zboží v režimu podmíněného osvobození od daně (například § 24 odst. 2, § 25 odst. 3, § 26 odst. 5), nebo celní úřad, který má v územní působnosti městskou část Praha 1 (například § 27a odst. 2 a 3).

Počínaje 1. lednem 2013 je v zákoně užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním § 1 odst. 3 zákona, který svěřuje správu spotřebních daní orgánům Celní správy České republiky, a § 8 odst. 1 písm. c) zákona o Celní správě, který v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Pojem „správce daně“ je v zákoně užíván obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru.

Pojem „celní úřad“ je v zákoně užíván zejména v případech, kdy příslušná kompetence souvisí s problematikou celních režimů a s fyzickým přechodem zboží přes hranice daňového území České republiky, resp. Evropské unie, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu (například Celní úřad Praha Ruzyně nebo Celní úřad pro hl. m. Prahu).

Novela účinná od 29. července 2016 přesunula do odst. 4 písm. a) komentovaného paragrafu ustanovení obsažené ve zrušovaném ustanovení § 34 s tím, že došlo k textovému sjednocení s § 93 zákona o DPH. Praxe orgánů celní správy zůstala zachována, jestliže nejsou dováženy vybrané výrobky v okamžiku jejich propuštění do celního režimu volný oběh uvedeny do režimu podmíněného osvobození od daně, vyměří spotřební daň z těchto dovážených vybraných výrobků celní úřad dle podmínek stanovených celními předpisy. Těmito předpisy jsou primárně celní kodex Unie a nový celní zákon, subsidiárně se použije daňový řád.

Jak vyplývá z důvodové zprávy k novele zákona uvedené v předcházejícím odstavci, toto ustanovení se vztahuje jak na procesní ustanovení právních předpisů upravujících správu cla, tak na hmotněprávní ustanovení (např. ustanovení upravující lhůtu pro vyměření, resp. doměření cla). Tímto ustanovením samozřejmě není dotčena skutečnost, že se i nadále pro stanovení spotřební daně použijí ustanovení zákona o spotřebních daních (např. vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit, sazba spotřební daně).

Vzhledem k tomu, že v souladu s čl. 3 odst. 6 Směrnice pojem „dovoz“ zahrnuje již pouze propuštění zboží do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013, bylo nutno vydefinovat také neoprávněný vstup [dle čl. 3 odst. 7 Směrnice se jedná o „vstup zboží na území Unie, které nebylo propuštěno do volného oběhu v souladu s článkem 201 nařízení (EU) č. 952/2013 a v souvislosti s nímž vznikl celní dluh podle čl. 79 odst. 1 uvedeného nařízení nebo by takový dluh vznikl, pokud by zboží podléhalo clu“; viz komentář k § 3 odst. 1 písm. b) zákona] a do odst. a) doplnit i neoprávněný vstup vybraných výrobků. Novela účinná k 1. lednu 2015 rozšířila působnost orgánů Celní správy České republiky ve věcech, které souvisí se správou spotřební daně, resp. s vybranými výrobky. Jedná se například o činnosti související se sledováním zvláštních minerálních olejů, které byly do zákona doplněny k témuž datu. V návaznosti na novelu účinnou k 1. červenci 2015 byla působnost těchto orgánů rozšířena také na nakládání se surovým tabákem.

Při výkonu dalších kompetencí svěřených správci daně bude tento správce daně procesně postupovat podle daňového řádu. Výjimku představují řízení o správních deliktech, na která se nepoužijí ustanovení daňového řádu. Standardně v těchto případech bude využit procesní režim správního řádu.

K odst. 5

Novela účinná od 13. února 2023 doplnila v souladu s čl. 2 odst. 4 Směrnice nový odstavec pátý, který vymezuje, která ustanovení zákona se uplatní, resp. neuplatní na vybrané výrobky, které nejsou zbožím Unie podle celního kodexu Unie.

Na vybrané výrobky, které nejsou zbožím Unie, se nevztahují ustanovení upravující:

- podmíněné osvobození od daně,
- volný daňový oběh,
- a zasílání vybraných výrobků.

V souladu s čl. 5 bod 22 celního kodexu Unie se „celním statutem“ rozumí status zboží vyjadřující, že se jedná o zboží Unie nebo o zboží, které není zbožím Unie. Přitom dle bodu 23 téhož ustanovení se „zbožím Unie“ rozumí zboží, které spadá do některé z těchto kategorií:

- a) zboží zcela získané na celním území Unie, k němuž nebylo přidáno zboží dovezené ze zemí či území mimo celní území Unie;
- b) zboží přepravené na celní území Unie ze zemí či území mimo toto území a propuštěné do volného oběhu;
- c) zboží získané nebo vyrobené na celním území Unie buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b).

A naopak dle bodu 24 téhož ustanovení se „zbožím, které není zbožím Unie“, rozumí zboží jiné než uvedené v bodě 23 nebo zboží, které ztratilo svůj celní status zboží Unie.

Celní status zboží Unie při dovozu se v souladu s čl. 201 celního kodexu Unie získává v okamžiku propuštění do celního režimu volného oběhu. Naopak dle čl. 154 Celního kodexu Unie zboží Unie přestává být zbožím Unie v těchto případech:

- a) opustí-li celní území Unie, pokud se nepoužijí pravidla týkající se vnitřního tranzitu;
- b) bylo-li zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění nebo aktivního zúšlechťovacího styku, pokud to celní předpisy dovolují;
- c) bylo-li zboží propuštěno do režimu konečného užití a následně bylo buď přenecháno ve prospěch státu, nebo zničeno, přičemž po něm zůstal odpad;
- d) je-li po propuštění zboží zrušena platnost celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu.

Související ustanovení:

§ 44 až § 64 – daň z minerálních olejů, § 66 až § 79a – daň z lihu, § 80 až § 911 – daň z piva, § 92 až § 100b – daň z vína a meziproductů, § 100c až § 129 – daň z tabákových výrobků, § 130 až § 131 – daň ze zahříváných tabákových výrobků, § 131a až § 131g – daň ze surového tabáku, § 132 až § 134 – osvědčení pro účely uplatnění snížené sazby daně v jiném členském státě, § 134a až 134k – značkování a barvení vybraných minerálních olejů, § 134l až 134v – značkování některých dalších minerálních olejů, § 134w až § 134zg – sledování nakládání se zvláštními minerálními oleji

Související předpisy:

daňový řád, – celní zákon, – zák. o barvení a značkování někt. uhlovodíkových paliv a maziv

Evropské právní předpisy:

Směrnice, – směrnice 95/59/ES, – směrnice 92/83/EHS, – směrnice 92/84/EHS, – směrnice 95/60/ES, – směrnice 2003/96/ES, – směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění, – směrnice 2011/64/EU, celní kodex EU, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1636, prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1637

Judikatura českých soudů:**■ KS v Ústí nad Labem 15 Ca 184/2006-421¹:**

K bezprostřední aplikovatelnosti směrnice (která je aktem sekundárního práva ES) musí být kumulativně splněno těchto pět podmínek: Uplynutí transpoziční lhůty, nenáležitá transpozice směrnice do národní legislativy, dostatečná přesnost a bezpodmínečnost pravidla směrnice, aktivní legitimace osoby, jež se bezprostřední aplikovatelnosti dovolává, a skutečnost, že bezprostřední aplikací směrnice nedojde k uložení povinnosti jednotlivci. Přitom přímý účinek směrnice je pouze vertikálně vzestupný, tzn. že jednotlivce se může na základě přímo účinné směrnice dovolat svého práva vůči členskému státu, ale nemůže mu být přímo směrnici uložena žádná povinnost. Naopak členský stát, který ve stanovené lhůtě neprovedl do své legislativy směrnici, se nemůže dovolávat tohoto porušení vlastní povinnosti vůči jinému subjektu. V daném případě soud akceptoval relevantní aplikovatelnost směrnice 95/59/ES, která explicitně stanovuje kategorie tabákových výrobků. Soud posoudil věc tak, že v inkriminovaném případě bylo splněno všech pět podmínek pro přímou aplikovatelnost směrnice, které se žalobce dovolával. Soud uvedl, že povinnost eurokonformního výkladu zavazuje všechny orgány včetně správních orgánů členského státu, a totéž platí i pro případné přímé aplikování pravidel obsažených ve směrnici Rady, pokud jsou pro jejich aplikaci splněny všechny podmínky.

¹ Citace je převzata z příspěvku T. HÁJÍČKA a R. KAFKY. Daňová povinnost ke spotřební dani z tabákových výrobků. *Daňový expert*. 2009, č. 5.

§ 2 Daňové území

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) daňovým územím České republiky území České republiky,
- b) daňovým územím Evropské unie souhrn daňových území členských států,
- c) daňovým územím členského státu území členského státu Evropské unie, na které se vztahuje Smlouva o Evropské unii nebo Smlouva o fungování Evropské unie, s výjimkou třetího území,
- d) členským státem členský stát Evropské unie,
- e) jiným členským státem členský stát s výjimkou České republiky,
- f) třetí zemí území mimo daňové území Evropské unie.

(2) Pro účely tohoto zákona se

- a) území Monackého knížectví považuje za území Francouzské republiky,
- b) území Jungholzu a Mittelbergu (Kleines Walsertal) považuje za území Spolkové republiky Německo,
- c) území ostrova Man považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku,
- d) území San Marina považuje za území Italské republiky a
- e) výsostná území Spojeného království Akrotiri a Dhekelia považují za území Kypru.

(3) Za třetí území se pro účely tohoto zákona považují území Kanárských ostrovů, Alandských ostrovů, britských Normanských ostrovů a francouzská území uvedená v článku 349 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(4) Za třetí území se pro účely tohoto zákona považují také území podle článku 355 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, území ostrova Helgoland, území Büsingen, Ceuta, Melilla a Livigno.

(5) Náležitosti stanovené celními předpisy Evropské unie pro vstup vybraných výrobků na celní území Unie podle celního kodexu (dále jen „celní území Unie“) se použijí obdobně na vstup vybraných výrobků na celní území Unie ze třetích území uvedených v odstavci 3.

(6) Náležitosti stanovené celními předpisy Evropské unie pro výstup vybraných výrobků z celního území Unie se použijí obdobně na výstup vybraných výrobků z celního území Unie na třetí území uvedená v odstavci 3.

---

¹⁾ Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, ve znění směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.

Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků.

Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje.

Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES

ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění, a směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění.

Směrnice Rady (EU) 2019/475 ze dne 18. února 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o zahrnutí italské obce Campione d'Italia a italských vod jezera Lugano do celního území unie a do územní působnosti směrnice 2008/118/ES.

Směrnice Rady (EU) 2020/1151 ze dne 29. července 2020, kterou se mění směrnice 92/83/EHS o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů.

Směrnice Rady (EU) 2019/2235 ze dne 16. prosince 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty a směrnice 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní, pokud jde o obranné úsilí v rámci Unie.

K § 2

Vymezení územní působnosti stanovené v tomto paragrafu je důležité především pro vymezení přesného rozsahu a rozdělení území, které spadá do působnosti Směrnice, a v návaznosti na to pro zvolení správného postupu při aplikaci spotřebních daní.

K odst. 1 písm. a)

Daňovým územím České republiky se rozumí celé území České republiky ohraničené státní hranicí. Za daňové území České republiky se nepovažují například prostory diplomatických misí a konzulátů České republiky v zahraničí.

K odst. 1 písm. b)

Novela účinná od 13. února 2023 vypustila odkaz na směrnici 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní a nově se definuje pojem „daňové území Evropské unie“ jako souhrn daňových území členských států.

K odst. 1 písm. c)

Novela účinná od 13. února 2023 vložila v návaznosti na úpravu pojmu „daňové území Evropské unie“ v § 2 odst. 1 písm. b) zákona do nového odstavce c) definici pojmu „daňové území členského státu“.

K odst. 1 písm. d)

Členským státem se rozumí jakýkoli členský stát Evropské unie, na nějž se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, v souladu s čl. 299 této smlouvy, s výjimkou třetích území vymezených v odst. 3 a 4 tohoto paragrafu.

Dle čl. 299 Smlouvy o založení Evropského společenství se jedná o 27 následujících států: Belgické království, Českou republiku, Dánské království, Chorvatskou republiku, Spolkovou republiku Německo, Estonskou republiku, Řeckou republiku, Španělské království, Francouzskou republiku, Irskou republiku, Italskou republiku, Kyperskou republiku, Lotyšskou republiku, Litevskou republiku, Lucemburské velkovévodství, Maďarskou republiku, Republiku Malta, Nizozemské království, Rakouskou republiku, Polskou republiku, Portugalskou republiku, Republiku Slovinsko, Slovenskou republiku, Finskou republiku, Švédské království, Rumunsko, Bulharskou republiku.